

D-FENS: Jak utahat Václavák

- CZ24 News | 8. listopadu 2022

ČESKO: U příležitosti blížícího se výročí inscenovaného „převratu“ 17. listopadu si dáme takovou společensko-politickou fikci. Týká se bývalého majitele jedné mizerné pizzerie v centru Českých Budějovic. Veškerá podobnost s existujícími jevy a zmrdy je čistě náhodná a pokud nějakou najdete, je čistě dílem vaší fantazie.

Představte si, že jste establishment. To je ale kravská věta. Představte si, že jste v čele neformálního orgánu, který určuje, jakým způsobem bude establishment prosazovat své zájmy mezi občany, vůči občanům a nad občany. Jste big picture guy, který detaily neřeší a definuje strategii k dosažení dlouhodobých cílů. Těmi jsou například deindustrializace (prodáváná jako dekarbonizace), zavedení digitální kontroly nad společnostmi (nazývaná digitalizace), depopulace a další prvky agendy nadnárodních vlivových skupin, jako je Mezinárodní ekonomické fórum. V podstatě se jedná o neomarxistický projekt vedoucí k instalaci nové totality, která tentokrát bude stabilnější než předchozí marxistické projekty, protože bude kvantitativně i kvalitativně na vyšší úrovni. Bude totiž globální a podporovaná digitálními nástroji, čímž se eliminují dosavadní hlavní problém, který pronásledoval marxismus až doposud, totiž že se před ním dalo zdrhnout. Jako takový máte spoustu práce. Například je třeba rozvrátit všechny tradiční instituty, jako třeba rodinu, a postupně zlikvidovat inherentní práva, jako například svobodui názoru, slova a přesvědčení. Záměrně vyvolávat a akcelarovat nejružnější krize. Je to celá řada malých projektů, které běží někdy paralelně, někdy za sebou, všechny nějakou dobu trvají a na konci to do sebe musí zapadnout jako puzzle.

Jak tohle všechno prosadit? Tohle musíte prosadit tak, aby nevědomé obyvatelstvo bylo postaveno před hotovou věc. Přesně jako to dělala ta marxistická píča soudružka Merkelová. Několik let provozovala skrytou agendu a když to bylo nachystané, tak to na sílu zavedla, zatvářila se státotvorně a řekla, že to tak prostě bude a že není alternativa. Všimli jste si, že by se někdy v Německu hlasovalo o Energiewende nebo masové imigraci? Nevšimli, protože se o nich nikdy nikde nehlasovalo. Prostě není alternativa. A hlasovali jste někdy někde proto, aby Česká republika snížila emise metanu, jak [dnes avizoval Volksgenosse Fiala](#)? Možná si řeknete, nějaký metan, co já s tím. No, zkuste zapátrat po pozadí protestů zemědělců v Holandsku.

Je to třeba dělat právě takhle, protože jinak by se tomu nejširší veřejnost nejspíš bránila. Ale ona se brání i tak, protože teorie a praxe vzácnosti statku způsobuje, že ve společnosti je v oběhu jen omezený objem hodnot. Například peněz, majetku a podobně. Nastolení nového společenského řádu, podílnického kapitalismu, vyžaduje, aby se majetek ve velkém přesunul od těch malých k těm velkým, například se těm malým zněkolikanásobila cena energií a paliv, ačkoli jejich výrobní náklady jsou třeba desetinové a zbytek je riziková přírážka, která je vyvolávána nejistotou a nejistota je vyvolávána médii. Také je nutné sebrat obyvatelstvu úspory, které eventuelně mělo, a učinit jej závislými na bankách, aby lidé nic nevlastnili a byli šťastní. To se realizuje skrze uměle vyvolávanou inflaci. Tohle všechno jsou nepopulární věci, které nějakou ne úplně malou část obyvatelstva donutí chodit na Václaváky a politicky se tam projevovat.

Tihle lidé jsou hned druzí nejvíce nebezpeční. Nejvíce nebezpeční jsou ti, kdo nikam nechodí a současně mají vliv. Těm se třeba stanou nehody, nebo jim někdo diskrétně něčím pohrozí, nebo se jim třeba [najde v počítači dětské porno](#). Nebo se ukáže, že když jim bylo patnáct, tak si hráli se sousedovic Ančou na doktora, což je ukrutný meeeee toooooo delikt. Skupina „malý počet, velký vliv“ je tedy řešitelná konvenčními prostředky a zbývá skupina „velký počet, malý vliv.“

Jak na ně?

Jak zařídit, aby se z nich nestala skupina „velký počet, velký vliv“?

Asi nejsnazší by bylo sebrat jim vliv. Jak konstatoval soudruh Gorbačov, autor minulé verze great resetu zvané perestrojka, moc pochází z vnímání moci. Když zamezíte publikaci veškerých zmínek o protestujících, nikdo se o nich nedozví a jejich reálný vliv bude nula, i kdyby se na hlavu postavili. Tak se třeba mlčelo o protestech zemědělců v socialistickém Nizozemském království nebo o protestech žlutých vest ve Francii. Jenže v našem lokálním rybníčku nemůžete jen tak vymlčet sedmdesát tisíc lidí na Václaváku. K šíření takové informace stačí, aby o ní mluvili oni sami. Aniž si to uvědomují, jsou médiem sami o sobě, s nákladem vyšším než Kostelecké tiskoviny nebo jak se teď jmenuje Mladá fronta.

Druhé, co by vás mohlo napadnout, je redukovat počet a řeknu rovnou, že tam to je lepší. K tomu se mohou použít například zbraně (u výročí 17. listopadu zmíníme například obušky). Když někoho zbijete nebo postřelíte, pravděpodobně jeho odhodlání otevřeně vystupovat proti establishmentu přinejmenším na nějakou dobu utrpí. Jenže tyto prostředky jsou negativně přijímány i neutrální částí veřejnosti a často ji strhnou k tomu, aby se přidala a profilovala se proti establishmentu, takže ze scénáře „velký počet, malý vliv“ může nastat scénář „ještě větší počet, ještě větší vliv“. Tohle je fajn, když chcete dělat otevřený převrat, jako třeba 17. listopadu a máte po ruce vyfabulovaného „studenta Šmída“, ale není to fajn, když jedete hidden agendu.

Nadávat protestujícím do lůzy a dezolátů je něco jako obušek, je to pokus o redukci jejich počtu tak, že je bijete slovně. Také je to bolí, ale jiným způsobem. Může to fungovat? Ani omylem. Je to taktika dobrá pro fanatické idioty, jako je šéfredaktor webu Fórum 24 Šafr nebo ministryně Černochová.

My na to půjdeme chytře.

Představte si, že někde potmě na ulici na vás vystartuje dvoumetrový stopadesátilový hromotluk. Taková ta krkovice s vyholenou hlavou a rukama jak kravská vemena. Necháte se od něj bít? Jedna dobře mířená rána tou jeho obrovitou prackou se zapojením monstrózní horní poloviny těla by vás mohla poslat na věčnost. Nechat si dát od něj ránu je to poslední, co chcete. Můžete buď utéct, nebo ho unavit. Třeba se i nechat praštit, ale ne fatálně. Po pár ranách se utáhá, jeho velikost a hmotnost pracuje proti němu, a razance jeho útoku začne klesat.

Cílem je tedy nedovolit mu dát tu jednu dobře mířenou ránu, na kterou on je vnitřně seřízený.

A přesně takový postup je třeba zvolit, pokud sedmdesát tisíc lidí stojí na Václaváku. Oni jsou na tom úplně stejně. Je jich hodně, jakoby reprezentují velkou sílu, ale ve skutečnosti je to sedmdesát tisíc slabých stránek. Také si myslí, že se jim podaří zasadit systému jednu nějakou velkou zdrcující ránu a ten se sesype.

Představte si ten průser, kdyby se zorganizovali. Když přijde sedmdesát tisíc naštvaných lidí na Václavák, můžete klidně počítat s tím, že ve skutečnosti je těch naštvaných desetkrát tolik, jen těch zbylých devět z deseti nešlo na Václavák. Co kdyby si založili politickou stranu. 700 tisíc hlasů prakticky v okamžiku založení, to je poukázka na parlamentní prezenci. Nebo si aktuálně vybrali ze svého středu prezidentského kandidáta. Nebo se prostě jen šprajcli a všichni se vydali v pondělí špacírovat po Klárově. Nebo se všichni dohodli, že nebudou 14 dní kupovat buřty a vynutí si jejich zlevnění.

Je třeba je utahat.

Například dělat ty demonstrace co nejdelší. Když necháte ty lidi stát někde dvě a půl hodiny, přijdou

domu a řeknou „mámo, stál jsem tam dvě a půl hodiny jak kretén, promrzl jsem jak drozd, poslouchal jsem toho Středulu, jak žvaní a to bylo všechno“. Jeho ochota jít tam znova zcela jistě klesne, možná víc, než kdyby dostali obuškem.

Taky je třeba organizovat ty demonstrace a směřovat je k úplně nesmyslným akcím. Jak správně popsal tento náš autor, skutečně nedává žádný smysl odebrat se za tím poťouchlým gerontem na hrad a tam ho jako oficiálně požádat, aby odvolal vládu. To je jako ho požádat, aby vyskočil, či spíše vyjel z okna a samodefenestroval se. Snad největší pitomost, co jsem kdy slyšel. Jenže většina lidí to moc nechápe a vidí v tom smysl, přinejmenším nějakou dobu, než jim doklapne, že je vodíte za nos.

A tak dále. Je prostě třeba neustále rozměšňovat tu energii, kterou na ta shromáždění nosí lidé a zajišťovat, aby se rozptýlila neškodně někam do prostoru. Zejména je třeba, aby se nezorganizovali v nějakých transparentních legitimních organizacích, třeba politických stranách, hnutích, spolicích a sdruženích, protože to umožňuje energii naopak směřovat.

Daniel Landa. Docela nedávno objel zemi se šňůrou akustických koncertů, během kterých zpíval, ale také povídal. Říkal hrozné věci. Jako že třeba nechce válku. Doufejme, že z toho nebude mít nějaké problémy. Také říkal, že ho na jaře 2021 v souvislosti s hnutím Žlutý, později Zlatý špendlík fascinovalo, jak moc lidské energie a motivace přišlo vniveč lusknutím prstu. To je přesně ono. Establishment tehdy reformoval svoji komunikaci, začal pomocí nastrčených manipulátorů ohlupovat lidi, že skrze očkování udělá za plándemií „tečku“ a to vedlo k erozi veškerého odporu proti zdravotně policejní totalitě.

V této korozivní strategii jde hlavně o čas. Čím déle vy vydržíte, tím více času má establishment na to, aby dokončil to, co potřebuje. Je třeba chápat, že každou minutou, kdy udržíte naštvanou veřejnost pod kontrolou, vodíte je po lese a erodujete jejich motivaci, se vy k cíli blížíte, zatímco oni se od cíle vzdalují. Jednoho dne se dozví, že odted' musí souhlasit s novodobým otroctvím, protože přece celá dlouhá léta „žili z levného Putinova plynu“ a nyní jsou spoluzodpovědní za masakr v Buči a musí proto akceptovat tohle a tamto, protože „není alternativa“.

Koho potřebujete? Nějakého zmrda, budeme mu říkat Legál. Je to opak agenta operujícího mimo zákon, je to agent fungující po většinu času legálně. Legál je člověk, který žije jakoby mimo systém, má trvalé bydliště někde v Černé hoře a není propojen s žádnou legitimní občanskou organizací, které by on musel skládat účty a ona jemu účty vystavovala. Legál se odněkud objeví a po čase někam zmizí, samozřejmě ne zadarmo, ale taky to nebude stát randál. Například mu pomůžete s jeho dluhy nebo nějakým trestněprávním problémem.

Takový jeden neschopný „datový vědec“ je skvělá ukázka legálního agenta. Datový šarlatán se „úplně náhodou“ objevil v Čechách hned na začátku plandemie, protože prý „přijel za svou dívkou“. Prý jsme měli obrovské štěstí, že tu zrovna byl. Za pomoci pseudovědeckých argumentů pomohl vládě s prosazením předem nachystaných koronavirových opatření, jako roušky, lockdowny a uzavření škol, vykonal svou misi a a pak stejně jako přišel, tak někam zmizel jak pára nad hrncem.

Kde je třeba plukovník Prymula, „docent“ Hořejší, doktor Kubek? Kam ti zmizeli? Jak můžeme žít bez jejich pandemického know-how? Nikam nezmizeli, mají hotovo. Mise skončila, děkujeme, můžete se vrátit do svých děr a čekat na další esemesku jako ve filmech o agentu Bourneovi.

Co je po fázi „utahat“? Po fázi Utahat je zde fáze „Rozdělit“. Tu probereme někdy příště. Řekneme si, jaké postupy používá establishment na štěpení hnutí, stran a spolků.

Je někdo, kdo si myslí, že agenda pana Schwaba a instalace nového digitálního marxismu nenastává nebo že nastává, ale nefunguje? Koukněte [sem](#). Jedna z centrálních myšlenek, „nebudeš nic vlastnit a

budeš šťastný“, se zjevně začala realizovat.

To by byla dnešní krátká společensko-konspirační scifi. Snad si na ní někdo vzpomene ještě dříve, než pojede pizzerkářovi dělat hejla.

AUTOR: D-FENS

[ZDROJ](#)